

vil vi i hvert fald gerne slå et slag for at udnytte det.

Vi er jo, i modsætning til, hvad man næsten skulle tro efter at have lyttet til debatten, næsten alle sammen enige om, at det er fornuftigt at få større kommuner og få større regioner. Det, der skiller partierne i dag, er jo, hvordan arbejdsopgaverne så skal fordeles, og ikke, at det kan være fornuftigt at få stærkere regioner og stærkere kommuner.

En anden del af forslaget handler om klappingen, og der er blevet ironiseret lidt over, at det drejer sig om få arbejdspladser og ikke er noget, der rigtig fylder noget. Men som hr. Torben Hansen er inde på, er det altså noget, der fylder noget i ton i hvert fald. Der er i øvrigt en meget forskellig vurdering af, hvor meget klappingen betyder, og vi ved faktisk alt for lidt om det.

Jeg synes, der er en sjov lille krølle på det med klappingen, og det er derfor, jeg har bidt mig lidt fast i den. Netop fordi det er sådan et lille område, er det jo morsomt, at ud over at alle havnekommunerne nu skal opbygge særskilt kompetence på dette område for at kunne lave klapping, skal ministeren oven i købet ind og holde øje med hver eneste kommune.

Nu håber jeg, at ministeren kan høre lidt efter, for ministeren skal altså ind på dette klappingsområde, som er ganske lille, og holde øje med hver eneste havnekommune i landet – det er mange, det er næsten 80 pct., så vidt jeg husker, af de 99 kommuner – og gå ind og vurdere hver enkelt kommune. Hun skal lave særlige regler for det med afgrænsning af deres beføjelser osv. Ja, jeg synes altså, det lugter af bureaukrati, og det er ikke, fordi klappingen er det altafgørende for mig, men hvorfor skal der så gå så mange ressourcer til det?

Derfor håber jeg, at ministeren kan løfte sløret for, hvor mange kommuner hun regner med at skulle ind og lave statslig kontrol af på det her ganske lille område. Det er lidt komisk, for at sige det rent ud, at man med vold og magt skal have de stakkels havnekommuner til selv at forvalte det her, synes vi.

Kl. 19.05

De to andre ting, som er en del af lovforslaget her, hvor man samler nogle ting, er så kompetence til at meddele tilladelse til udgrøftning og dræning og bemyndigelse til at meddele tilladelse til ferieboligudlejning osv. Det er nu områder, som vi ikke har så pokkers stærke følelser for som de andre. Det har heller ikke den store økonomiske betydning. Men igen fristes jeg til at

sige: Hvorfor er det, at hver eneste kommune i det her land skal til at uddanne medarbejdere og dobbeltkompetencer på de her områder, når man sådan set har det liggende ganske glimrende nu?

Så vidt vi kan se, lægges der op til en masse dobbeltadministration og ulogisk varetagelse af både vandløb og klapping osv. Det, der har størst betydning for os, hvis vi skal vælge at ændre noget, er vandløbene.

Og så er jeg altså bare nysgerrig, mest for kuriositetens skyld: Hvor mange kommuner regner ministeren med hun skal ind og undersøge klappingstilladelser for ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at ministre ikke må tiltales med *hun* eller *han*, men med ministerens titel.

Martin Lidegaard (RV):

Undskyld, jeg troede, jeg sagde *ministeren*, men hvis ikke, beklager jeg det meget.

Men mit spørgsmål er ikke desto mindre gældende, nemlig hvor mange kommuner regeringen og ministeren regner med, at hun skal ind og undersøge her i de kommende år. Sagens forholdsvise beskedenhed taget i betragtning kunne man godt fristes til at synes, at der er tale om en smule overbureaukratisering her.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Martin Lidegaard, hvad det er, der er så forfærdeligt ved, at en minister får en bemyndigelse til at kunne gribe ind i enkelte tilfælde over for de enkelte kommuner. Det er jo ikke ensbetydende med, at det også sker, men det er en bemyndigelse til at kunne gøre det, hvis man altså synes, der er noget, der skal rettes op på.

Det er jo bedre end bare at have blind tillid til nogle amter, som kan sidde og skalte og valte, som de har lyst. Nu har vi altså en minister, som Folketinget kan drage til ansvar, og kan sige: Her synes vi ikke det foregår som det skal. Her synes vi ministeren skal gribe ind.

Og hvad er det så også, der er så forfærdeligt ved, at man kigger på, hvad der er i de her EUnaturbeskyttelsesdirektiver? Dem skal kommunalbestyrelsen jo også følge, ligesom amterne gør i dag. Hvad er så forskellen? Hvorfor er De Radikale så rædde for at lægge det ud til kom-